

кога вали снѣгъ. Зданието на Пинкасъ Таджеръ, въ което сега живѣятъ нѣкои отъ нашитѣ разсилни и се помѣщава централното училище „Донкооглу“ и Управлението на столичнитѣ основни училища, не стои по-горѣ. И то е било по-рано нѣкакъвъ си бековски конакъ, Това личи отъ цѣлата му вътрѣшна и външна обстановка. Онова, построено на високата частъ на двора и което служило само за пансионъ, прѣдставлява нѣкакъвъ си лабиринтъ отъ входи и дълги тъмни коридори, които водятъ къмъ разни голѣми и малки стаи. Отсамното здание има по-добра направа, особно горниятъ етажъ съ своя грамаденъ вестибюль, около който сж разположени 4-тѣ занимателни стаи на бившата V класна гимназия, гардируваната и стаята на надзирателката — надписитѣ имъ и до днесъ сж запазени. Доста е да го разгледа човѣкъ, за да се убѣди, че и то е истински типъ на нашитѣ училища отъ епохата на националното ни възраждане — дворъ едва достатъченъ, отчасти покритъ съ калдаръмъ, входи никакви, вътрѣшностъ тъмна, нѣкои отъ стаитѣ малки, духа отвсѣждѣ и пр. Направенитѣ поправки малко сж спомогнали да се намалятъ неговитѣ голѣми неудобства.

Управлението на гимназията вървѣло въ начало твърдѣ разнообразно и зависѣло повече отъ личната разпоредителностъ на директоритѣ. Отъ тамъ произлизатъ несъобразности и непълноти въ административната работа. Инструкцията отъ 1 януарий 1881 г. за пръвъ пѣтъ туря редъ въ управлението, като опрѣдѣля, прѣди всичко, длѣжноститѣ на директора и учителитѣ.

Учителитѣ и учителкитѣ прѣзъ тоя учебенъ периодъ срѣщали при изпълнението на длѣжноститѣ си твърдѣ голѣми мжчноти, каквито не срѣщатъ сегашнитѣ нови учителки и учители и каквито не се намиратъ въ другитѣ културни страни: ученички отъ разна възраст и съ най-разнообразна подготовка, лошо помещѣние и покѣщнина, голѣмъ недостатѣкъ на учебници, пособия и др. — ето какви спѣнки сж срѣщали въ своята учебно-възпитателна работа. Въпрѣки тия неблагоприятни условия, тѣ изпълниха съ голѣма ревностъ и присърдце своята свещена задача. Този тѣхенъ трудъ е толкова по-заслуженъ, защото тѣ положили първитѣ основи на срѣдното общо и педагогическо дѣвическо образование въ София.

II.

Развитието на гимназията прѣзъ втория учебенъ периодъ отъ 1888—1901 г.: цѣль, програма, помѣщение, пособия, управление и учители.

Организирането по-ранс дѣвически гимназии съ шестгодишенъ курсъ въ Стара-Загора и Пловдивъ още отъ бившето румелийско правителство, нуждата да се тури единство въ уредбата на всички дѣвически гимназии въ двѣтѣ съединени Българи, бързиятъ напрѣдѣкъ и развитие на основнитѣ ни училища, разширението на